

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

Borbons

Assassinaren la ciutat, mataren un poble. Ho diu el bàrbar decret d'“Extinció de Xàtiva” del primer Borbó, el botxí Felipe Quinto: “A fin de imprimir el terror, y como ejemplo severo para evitar obstinaciones parecidas”. Derrotats per la fam, van capitular, salvant només el dit honor militar, davant un estol dels vencedors de la batalla d'Almansa, capitanejat per d'Asfeld. No havien volgut rendir-se (“obstinada rebeldia” segons el Borbó), ben al contrari, tropes valencianes, catalanes, angleses i milicians locals mantingueren una heroica resistència (“hasta los límites de la desesperación, resistieron la entrada de mis armas”). Inclús desafiaven la mort, atacant els enemics, “llegando hasta la boca de los cañones de los franceses”. I els soldats castellans i francesos, com feres rabioses, entraren amb set de sang i ànsia de pillatge, sembrant el pànic i degollant espantats indefensos.

Volien soterrar la ciutat (“para castigo de su obstinación y escarmiento”) i ar-rasaren la ciutat “para que sirva como ejemplo”, un “exemple sévère d'une canaille aussi rebelle”. Clero, noblesa, poble, corporacions, confraries, gremis, ducs, bisbes, comtes, marqueses i dames distingides suplicaren al venjatiu Borbó, però “s'estellaren contra el cor de roca del tirà estranger”. Volien esborrar la ciutat i li botaren foc el 19 de juny de 1707, el mateix dia que enguany coronen, a Madrid, al darrer Borbó com a Felipe VI, 307 anys després de ser “abrasada la ciudad y sus habitantes exterminados” i que forçaren els xativins a “seguir la escolta llevándoles a pie prisioneros a Castilla, sin dejar persona viviente en la ciudad”. Brases, fums, enderrocs, carrers deserts, campanars muts, gossos famolencs, silenci i soledat, ciutat socarrada, cremada i morta: “He mandado arruinarla para extinguir su memoria”.

GUILLEM RAMOS-POQUÍ EXHIBEIX LA SEVA OBRA RECENT AL REIAL CERCLE ARTÍSTIC BARCELONÈS

Des del 19 de juny i fins al dia 6 de juliol, el Reial Cercle Artístic de Barcelona acull una exposició de l'obra recent de l'artista Guillem Ramos-Poquí, figura destacada a la dècada dels 60 en l'avantguarda catalana de l'art conceptual i l'arte povera. Format a Barcelona, passa gran part d'aquella dècada a París i Nova York, ciutats on arribà guardonat amb diverses beques. Des del 1968 viu a Londres, on va estudiar a l'Slade i al Royal College of Art. El 1995 va rebre el seu doctorat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. A la capital britànica ha estat director de belles arts a Kensington and Chelsea College (1990-2004) i professor de pintura avançada al Morley College (2004-2014). Durant aquests anys ha realitzat nombroses exposicions a Londres i en uns altres indrets de l'estranger.

La mostra, que s'inaugura dijous dia 19, està comissariada pel crític d'art d'EL TEMPS Joan Abelló i per Laura Plana Gràcia. “L'obra recent de Ramos-Poquí”,

Dues de les obres de la mostra.

explica la co-comissària, “es caracteritza per teles de petit i mitjà format, realitzades a partir de 2011. Són obres on continua configurant el pla de la pintura en un nivell abstracte, mostrant la doble versatilitat de l'art, és a dir, desemmascarant la forma i el contingut en una transcendència mística de la matèria”. “Així, simbolisme abstracte, geometria i dialèctica de la imatge són emprats per travessar el rerefons de les formes i la matèria que els embolcalla”, rebla.

